



Foto Albin Brönmark

*Vissa solitärer kommer att lämnas kvar, när Vitemölla och Havängs strandbackar förvandlas till sandstäpp.*

*Skogen vid horisonten kommer att försvinna, om länsstyrelsen gör sandstäpp av naturreservatet vid Havängs strandbackar.*

*Tanken är att tallskogen, som en gång planterades för att hindra stranderosion, ska ersättas med sandstäpp.*


## Sandstäpp river upp känslor

Text: [Torun Börtz](#)

Publicerad 10 februari 2012 2.15 Uppdaterad 10 februari 2012 2.15

### [Ravlunda.](#)

Genom att hugga ner tallskogen i strandbackarna vill länsstyrelsen skapa sandstäpp. Men boende är kritiska mot planerna. ”Man byter ut en miljö som är oerhört älskad”, säger Lars Holmqvist.

 Harspår löper kors och tvärs i snön uppe på höjden. En ensam nötskrika gör sig hörd. Annars är allt tyst och stilla denna kalla vinterdag. Men när man kommer in i tallskogen ovanför Havängs strandbackar är snön väl upptrampad längs stigarna, trots att det ännu är långt till badsäsongen.

– Folk lever i det här området, det är oerhört populärt, förklarar Lars Holmqvist, som bor ett par stenkast därifrån och är ordförande i Havängs museiförening.

Den här skogen, som planterades på 1930- och 40-talen för att minska stranderosionen och som idag är naturreservat, vill länsstyrelsen i princip ta bort helt. Bara i själva slänten tänker man lämna en del träd, liksom i det lilla skogspartiet uppe vid parkeringen.

### Utrotningshotade arter

Genom att ta bort strandnära skog i Haväng och Vitemölla strandbackar vill länsstyrelsen skapa en så kallad sandstäpp. Det är en naturmiljö som är mycket ovanlig i Sverige. I hela landet finns inte mer än cirka 50 hektar och det mesta på Österlen. 15 hektar finns vid Vitemölla.

– Det är en prioriterad naturtyp att bevara. Det finns arter som är fullständigt beroende av den här naturtypen. Som sand- nejlika, sandlilja och tofs-äxing, förklarar Johan Johnmark, naturvårdshandläggare på länsstyrelsen.

Många insekter och småsvampar är också beroende av sandstäppen för att inte försvinna helt, liksom fältpiplärkan. Men de behöver större, sammanhängande områden.

– I dag har vi bara små frimärken av sandstäpp. Där har de här arterna ingen chans att överleva.

### **Betesstöd**

Lars Holmqvist betonar att han och de andra medlemmarna i museiföreningen inte har något emot att man glesar skogen. Men de upprörs över att man vill ta bort hela skogen på höjden.

– Man prioriterar en mycket ovanlig vegetationstyp, utan att ta hänsyn till människor och rekreation. Dessutom häckar två ormråkspar här och havsörnarna vilar här när de jagar längs kusten.

Agne Brogård på Stigalunds gård i närheten arrenderar betesmark som delvis berörs av projektet. Han är också orolig.

– Om de tar ner så mycket av skogen kommer det att yra upp sand på både betesmarker och bostad. Och om det blir sandstäpp får vi inte längre något betesstöd, något som är ganska värdefullt för oss, konstaterar han.

Johan Johnmark på länsstyrelsen är medveten om kritiken och medveten om att projektet kan skada arter som idag lever i området. Enligt honom finns dock ingen annan lösning.

– Vitemölla och Haväng har extremt många hotade arter men vi kan inte rädda allt, överallt. Och de arter som är mest hotade är de som är kopplade till öppna landskap och sandmarker.

Ärendet har nu varit ute på remiss och ett definitivt beslut ska fattas under våren. Johan Johnmark säger att han inte utesluter att det kan bli vissa förändringar i projektet utifrån den kritik som kommit fram, även om han inte vill föregripa beslutet.

Lars Holmqvist hoppas att man kan komma fram till en kompromisslösning som kan göra alla parter hyfsat nöjda. Men om det inte går kommer han inte att tveka att överklaga beslutet.

YA 9 februari 2012